

NOVINE

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Sena Novin na leto je vsakem na njegov naslov 8 K.
Skrbec v 1 deset veo 6 K.
Naročniki k Novinam brezplačno doblje vsaki mesec
"Marijin List" in na koncu leta "Kalendar Srca Ježuševoga."
Cena ednega dnevnika je doma 10 filzov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

pleb. v Dolonih, NAGYDOLÁNY, Vasmegye.

K temu se mora poslati naročnine in vse dopisi, ne
pa v tiskarno ali v Crenšovce.

Lastnik i izdajatelj Novin i Marijinog
Lista je Klekl Jožef vp. pleb. v Cren-
sovcih, Cserföld, Zalamegye.

Starišje.

Sveti Jožef z Dev. Marijov je vam
zgled, kak morate svojo deco čuvati.

Njidva sta Ježuška nikdar ne v kraj
od sebe pustila. Jedino edenkrat sta
nej znala za njega, kda je na zgubo
prišlo brez njidva kride. Pa zdaj sta
ga tak verno, tak ljubče iskala in v
tak lepom mesti, v cerkvi najšla, ka
vsakom stariš od sunca bole svetila,
kak moro i kje moro svojo deco iskali.

Sveto pismo nam to le pravi od
njidva te lepe roditelske ljubeznosti:
»Ostalo je dete Ježuš v Jeruzalemi in
njegovi starši to neso znali. In da sta
ga nej najšla, sta se vrnola v Jeruzalem
i sta ga iskala. In tretji den sta ga v
cerkvi najšla. In njegova mati njemi je
pravila: Sin, kaj si nama to včimo?
Glej, oča tvoj i jaz sva te z žalostjov
iskala. In jima pravi kaj je, da sta me
iskala? Ne sta li znala, da tam moram
biti, kaj je mojega Očé? (Luk. II.
43.—49.)

Kak je Ježuš vsikdar pri njima bio
i samo poleg božje vole, zastao od
njidva, ravnatak je dužen stariš deco,
odraslo tudi, vsikdar pred svojimi očimi
meti. Ešče na igrače decé mora paziti,
naj se deca ne de kaj nedostojnoga
igrala. Nikdar ne sme dete kam iti,
se kjer müditi brez dovoljenja starišov.
Če odraščen sin to ne včini, je dokaz,
ka je v detinstvu ne bio tak včen.
Dete se ne sme duže nikde müditi,
kak stariš dovoli i če brez istinskoga
zroka izostane kaj duže, ednok-dvakrat
naj se z rečmi pokara, sledkar pa
naj se ostrej pokaštiga. Brez starišo-
voga znanja dete nikde ne sme biti,
kak je ne Ježuš bio. Dev. Marija i
sv. Jožef sta ga naprej jemala, zakaj
je brez njihovoga znanja v cerkvi
ostao. I kaj je odgovoro na to? To,
ka je on brez očinoga dovoljenja ni-
kaj ne včino, on je naime, kak njidva

dobro znata, božji Sin, mogo je zato
bogati Očo Boga, ki njemi je velo, naj
v cerkvi ostane i vči vero njegovo.

Vsikdar moraš znati stariš za dete
kje je, kde hodi i nikdar ne smeš
dovoliti, ka bi indri hodilo, kak je
Ježuš hodo: v cerkvi, to je v takšoj
držbi, kje se Bog diči, dūša rešuje.
Pohájenje krčma brez potrebe je ne
takše mesto, nočna tepešija tudi nej,
obiskavanje drügoga spola, slabih
pajdašov ravnatak nej. Pa jeli, mla-
dina zdajšnjih časov tvoja deca, slo-
venski stariš, ravno te grešne prilike
pohaja. Tebi se to vidi če zna dobro
piti, bistro plesati, močno se dreti po
noči, se klantivati. To se tebi vidi,
oča i mati, vaš sin, pravite je zdaj
samo dečko i hči zdaj dekla, če po-
teh potah čem več poštenosti dol z
sebe strosi i si čem več posvetnosti,
gizde i druge nevole, kaj Bog strašno
sovraži, na sebe nakladé! Siromaški
stariš, oslepjena mati, kratkovidni oča
šteriva skrbno ovarata, če vama z
hléva menjka mršavo prašé ali z se-
dala konoplasta kokoš, praznoga mesta
svojega deteta, štero si nemrtelno dūšo
pokapa v večni ogenj v grešnih pri-
likah, pa v pamet ne vzmete!

Siromaška stariša! Jezerokrat si-
romaška, Bog vama je deco dao, naj
bi je v nebo k njemi spravila i zato
od Njega večno plačilo dobila — i da
decé nesto štela za Boga odgojiti,
pred sehom sta nebo tudi zarignola.
Zakon je naime G. Ježuš Kristuš ne
zato na plemenitost svestva podigno,
ka bi se pri njegovom sklenjanju
veliko gostovanje služilo, mnogo ple-
salno, pijančivalo, nego naj mladoženca
si ohranita i povekšata pri zdavanji
dobljeno miloščo: dūše naj rešita.
Zakon tak shaja z Ježušovoga Srca
kak oltarsko Svetstvo, pokora i druga
svetstva. Priprava na njega i hvala za
njega zato tudi ne more druga biti

kak za ova svetstva: pobožna molitev,
brezgrešna opravila, nedužno veselje.
Kak milo ječi Ježušovo Srcé, kda vidi,
ka za njegov božji blagoslov, šteroga
je malo pred tem dao mladožencama,
tak davajo hvalo veseli svatje, ka na
kope se mlatijo pijani okoli — pijani,
v grehi, v smrtnom grehi pijanosti.

Siromaški Ježuš, jeli kak nači sta
včila tebē Dev. Marija i sv. Jožef!

Ne vemo mi slovenški?

Vu Sobočkih magjarskih novinah
eden za držnim pišejo, da so Novine
ne po slovenskom pisane, nego po hr-
vatskom. Gospoda, znate vi hrvatski?
Pazte, da tak ne zohodite, kak Pustai,
ki je pesem: „Veš o Marija“ na „Znaš
o Marija“ obrno. Či so Magjari slobod-
no vu svojem jeziku nove reči napra-
vili, bi nam prepovedano bilo? Pa či
naš bogati slovenski i hrvatski rod ma-
reč pripravno, zakaj bi je ne prek vzeli?
Dva Küzmiča, Košič, Augustich so tū
tak delali. Pitam, zakaj je ta velka
zagriženost. Bodi vam povedano, či
s nami tak delate, kda na vse kraje
prašči, ka te pa te z nami delali, či
vaša silnost pali na vlado pride. Zdaj
že na veke spominate, zakaj v Sombo-
teli tiskajo naše Novine; to kaže vaš
namen, či bi na vlado prišli: Dragi
gospodje, či Vi slobodno živete, za nas
je Bog tudi stvoro sunce i zrak.

Odebiranje

vu narodno spravišče (nemzetgyűlés)
bode 10. aprila. Ne bode vsaka kraj-
jina svojega poslanca postavlala, nego
cela županija (megye) postavi 9 posla-
nikov. To je, vsaki volilec na 9 pos-
lancov da votum. Či kmetje ne bodo
pazili i vsaka krajina de na svoje po-
sebne poslanke davala votum, te je za-
zdobjo delavci vu mestah, ki so vu
menšini, nego s svojov disciplinov po-
celoj županiji do na svoje votume da-
vali. Na 18—20 jezer lüdih eden pos-
lanik spadne. Kmetje! k Vam naj bliže
stoji krščansko socijalna stranka. Stran-
ka malih kmetov se je na dvoje vtr-
gnola.

Autonomija

je že stara reč. Po slovenskom zadene: samovladá. Lüdstvo samo ravna sebi i svoja dela. Veška autonomija da pravico veščanom, da tam napravijo most ali pot, kde je potrebno. Šolska autonomija, da oblast ljudem, da oni odločijo, vu kakšem dihu i po kakšem jeziki de se včila njihova deca.

„Ve pa jih mi plačamo,“ vu teh rečah je povedana popuna autonomija vu cerkvi, vu šoli, pri notarijuši, pri okrajnom glavarstvi, pri sodniji, železnici i pošti. Naš goričanec, kda je notarijuš na njega začno vu pisarni kričati, je izjavo, da on na svojem stoji, on plača arendo.

Slovenska autonomija telko znamenjuje potem, da naš človek na našem kraji po svojem maternom jeziki lehko opravi svojo delo s svojim popom, vučitelom, notarijušom s okrajnim glavarom, s sodnikom i t. d.

Što je tisti, ki bi to ne podpisovali? Smo mi zato hudo delni, izdajniki domovine, da ščemo ljudestvi pravice spraviti? Zakaj se pa te naša vogrska vlada zove ljudska vlada, ljudovlada, či se ljudestvi nika ne da? Do zdaj je bila kraljevska vlada, kral je lado, zdaj pa ljudestvo lada i odloči svojo usodo i bodočnost.

Naše pravice je g. Klekl, vpokojeni plebanoš v kūp spravo i je izdelo plan slovenske autonomije, na šterom plani se da pogajati i popravljati. Življenje je gibanje. On žive čedno, ki se s vsemi okolnostmi zna pogoditi. Nego tak, kak z nami ščelo napraviti, da nas ščelo doli vdariti, v to ne privolimo. Autonomija je bila obečana od višje oblasti, sam g. Obal je več mestih od nje gučo, g. Klekl se je vu zankah postavljenih zadeo, kda je svoj plan od autonomije izdao. Sam ga opomino, tiko budi, pitajmo bolje mi, ka nam da vlada, ka je g. Obal prineso. Ne me je bogo, plan je izdao. Prišo je velki viher nad našo glavo, velko hujskanje proti nam, nönč ešče na osebo smo ne bili zagvüšeni od napadov. Ništanj, ki so kre autonomije bili, boječi se so se nazaj potegnoli, šle so pisma v Soboto, da so oni ne takrazmili, eden gospod je pa celo zadovoljen s tem, da se vu državnih (állami) šolah poleg mogočnosti samo navuk slovenski vči.

Ne razmim, da so se ništarni g. dühovnicke tak zbojali. Koga?

Ali so hvalo Sobočkih magjarskih novin iskali? Dobili so jo.

„Novine“ so nepristranske. V žakli bi mačka odavali, či bi to sve našemi ljudestvi ne popisali. Nego osebe ne

imenujem, ne mi je navadi ljude jesti.

Te me pitali, ka smo čineči? Čakajmo. Kak Hugo? Dokeč nas ne do pitali. I ka mo te pravli? Želemo pravico za našo slovenščino. I či mo tak gačali, se nam slobodno kaj zgodi? Ne niti eden vlas se vam ne sme vugnoti na glavi. Strahšljivi te me pitali, je li je to ne proti vogrščini? Nikdar ne. Vogrin je s nami vred siromak polodelovec, mi z njim nika ne mamo. Ešče sami želemo se magjarski navčiti, da mo lezej živelj. Ravno zato želemo slovenščino vu naše šole, da včenje de bolje hitro šlo, da se deca več navči.

Zdaj ob toj priliki izjavimo, da smo mi za to našo milo slovenščino. Ovak smo pa nikom ne doli — zavezani. Zdaj smo kre plana autonomije g. Klekla. Či stoj kaj bolje čednoga i boljšega zna, naj naprej stopi. Nikak ne moremo hvaliti one, ki so tiho i samo grajajo.

Mirovna konferencija.

Jezero nemških štukov zapravijo. Nemci je ne ščelo na Francuško zvalčiti. Zato pride francuška komisija i na lici mesta zapravi štuke. — Hindenburg pozavlja nemške moške, naj se zdržijo na obrambo granic domovine. Preprečiti morejo bolševikovo nevarsčino.

Bartlet, sotrudnik angloških novin «Dail Telegraph» je na Vogrskem hodo i tak vidi, da angloška vlada šče zdržati celoto Vogrskoga. Samo na to opomina vlado magjarsko, naj se ogiblje skradnjih del, ar te bodo je za bolševike gledali i zgubijo simpatijo anglošov.

Angloški minister Churchil je govorio. Pravo je, da nemško ljudestvo dosta trpi. Moremo se paščiti, da mir sklenemo, ar se zna zgoditi, da ne mo meli s kem mir sklenjavati, či velki del sveta bolševikov postane.

Rumuni se ščelo do Tise presterati. — Rusi ščelo na Nemško vdreti. — Položaj med Taljánami i Jugoslavijov se jasni. — V Požuni taljanski vojaki držijo gori red. — Predsednik vogrske republike misli, da pariška konferanca ne bo razdelila deželo. V tom primeri bode Vogrska pripravljena z orožjem v roki osloboditi pokrajine, štere so joj strgali Čehi i Romuni. — Na Češkom so štempljali bankovce. Polojno so pobrali za prisilno posojilo, tak, da vsaki je samo polovico dobo nazaj.

Cuje se, da ententa kesno pride s mirom. Nemško se prve žna porušiti, s bolševikami pa ne bodo mogli mira sklenoti. Vu Berlini po vulicaj s štukami strelajo. — Glad na vse kraje. Vogrsko bi se pred bojnov skoro vtopilo vu masti, zdaj na miločno njoj ententa prošilja.

Dom i svet. — Glási.

President Károlyi je izjavo, da položaj države ne dopusti, da bi se razorovenim vojakom 5400 kr. dalo.

Szurmay i Szterényi sta vu Monestri interniraniva vu kloštri cistercitov.

Krščansko socijalna stranka je nastavljena 27. februara na Gornjem Siniški. V Martinji i v Trdkovi pa 2. marca. Vu vseh mestah je nastavljena i narodni svet. Predsednik g. Tüll Geza. Na vseh spraviščah je povedalo ljudestvo svojo želo, da se v šolah slovenski naj vči, nego poleg toga žele magjarski i nemški jezik. Protestirali so proti onomi gibanji, da bi se vere navuk odpravo iz šol.

Nova vojska. Zdaj nabirajo vojake. Zvün košte i gvanta dobi na den 15 kr. Samo više 24 let stare vzemejo. Zdaj mamo kakših deset jezer oficirov, iz teh samo 3 jezero vzemejo prek. Ove pa v penzijo pošlejo. Eden poročnik (hadnagy) zdaj dobi na mesec 1050 korun, stotnik 1300 korun plače.

Mapo nemške autonomije zdaj redijo. Meja se začne pri Požuni, šteroga za sebe želejo. Vu železnoj županiji na nemško spadne Küseg, od tistec ide meja prek Szentpéterfa do Monoštra, zvuna spadne, potem dale ide meja med nemškimi i slovenskimi vesnicami do Srdice i Fükslinec celo do štajerske granice.

Hrvatje vu Bandoli želejo sodnijo vu Rohonci, kde nemški i hrvatski bodo mogoči gučati s svnjimi častnikami.

Na podporo: Sinic Berta Wien 2, Maučec Stefan Beltince 2, Šemlič Matjas Žetinci 6, Rušič Žetinci 2 korun. Z Kapce: Smej Juri 5, Vak Fraac 2, Seruga Janos 2 korun. Z Dolnje Lendave: Ric Mihal 2, Čenč A. 2 korun.

Pošta. V. J. I tvariše. Bogojina. Vaše izjave za volo maloga prostora ne moremo priobčiti. Hvala, da se kre g. Klekla gori vzemetete. Pravico mate, „autonomaja Kleklnova je čutenje slavoenskih src.“

J. M. Te pa pri vas so one plakate v noči prinesli i na stene namazali. Čedno ste včinoli, či ste je v peč zmetali. Za drugo so ne. Prosim širitelje, či je kje s sedme štev. letosnjih „Novin“ više ostalo, naj pošlejo na naslov: Rengel Martin, Murarév, pošta Alsólendva.